

موجودات ماوراء الطبيعة

شاید به جرات بتوان بحث، در وادی موجودات ماوراء الطبيعة را به قدمت تاریخ بشری دانست، چه در میان عوام و چه در میان روشنفکران دانش پژوهان و محققین هر عصر. از این رو بعد از گذشت قرنها این بحث هنوز هم به همان تازگی دنبال شده و چنانچه وقتی نوشتهدای، گفتگویی، داستانی و یا حتی فیلمی درمورد آن تهیه می شود از استقبال عموم برخوردار می گردد، چرا که بشر همیشه تشنیدهای خوبی را از مستورهای پیرامون خویش است، تا بتواند حس غریزی کنجکاوی خود را نسبت به این موجودات، به طریقی تسکین بخشید. شاید یک وجه اشتراک را بتوان در میان عوام و روشنفکران و دانشمندان یافت و آن شک و تردید نسبت به واقعیت وجودی آنان است؛

چراکه حتی سیر تکاملی علم در قاره اروپا و امریکا هم نتوانسته آن را از محالات بداند و علاوه بر همه پیشرفتهای علوم بشری هیچ راه حل علمی برای پی بردن به چگونگی این موجودات عنوان نشده و همه چیز مانند ازل در شک و تردید است. اما در جهان بینی اسلامی همه چیز زیبا و بجا آفریده شده است، حتی موجود ماوراء الطبيعة ای با نام «جن»، موجودی که حتی برخی از مسلمانان، روشنفکران و دانش پژوهان در زمینه دینی یا به دیده شک و تردید در آن نگریسته، و یا سکوت کرده اند.

جن یک واقعیت است یا افسانه

در میان انسانها بر سر خلقت نظام عالم دو دیدگاه کلی وجود دارد، عده ای که همه چیز را ناشی از خلقت ذات الهی می دانند و گروهی دیگر که سرمنشا خلقت نظام عالم را در طبیعت جستجو می کنند. اگرچه میان آنان اختلاف نظرها بسیار عمیق و اساسی است، ولی هیچ یک از این دو گروه نتوانسته اند وجود موجودات ماوراء الطبيعة را انکار کنند. آنها ای که خداباورند و به روح و معاد معتقدند (غیر از مسلمانان) از آنها به عنوان ارواح خبیثه و یا ارواح شریر و یا شیطان یاد می کنند، برخی هم آنها را موجودات فضایی قلمداد می کنند، مادیون هم که اعتقادی به ذات الهی و قدرت پروردگار ندارند، این موجودات را همان انسانهای اولیه ای می دانند که در سیر تکامل بین انسان و میمون حیران مانده و به شکل و شمایل غریب درآمده اند و یا حتی برخی از آنان معتقدند که اینان انسانهای وحشی و بدouی در اعماق جنگل هستند و گاهی خود را نمایان ساخته و موجب اذیت و آزار انسانهای متمدن می شوند. اما مسلمانان؛ بنا به نص صریح قرآن، موجودات عالم به سه گروه گروه تقسیم می شوند:

۱- جمادات ۲- نباتات ۳- حیوانات؛ که یا دارای عقلند مانند انسان، فرشتگان و جنیان و یا فاقد عقل و شعورند مانند حیوانات و باز بنا به آیات نورانی قرآن کریم، باید بدانیم که بدون هیچ شک و تردیدی موجودی با نام «جن» در جهان آفرینش وجود دارد که از نظر تکلیف و شایستگی مورد خطاب پروردگار قرار گرفته و مشابه انسان می باشد، چرا که،

۱- سی و چهار بار نام جن در قرآن کریم آورده شده است.

۲- هفتاد و دومین سوره قرآن با نام این وجود مزین گردیده است.

۳- احادیث و روایات فراوانی از پیامبر اکرم (ص)، حضرت علی (ع)، امامان و بزرگان علوم دینی در این خصوص، موجود بوده و در دسترس قرار دارد.

۴- به وسیله بسیاری از انسانها رویت شده اند.

به آیاتی از قرآن کریم که وجود جن را مبرهن می داند اشاره می کنیم:

سپاهیان سلیمان از جن و آدمی و پرنده گرد آمده و به صف می رفتد.

(سوره نمل، آیه ۱۷)

برای خدا شریکانی از جن قرار دادند و حال آن که جن را خدا آفریده است.

(سوره انعام، آیه ۱۷)

بگو اگر جن و انس گرد آیند تا همانند این قرآن را بیاورند، نمی توانند، هر چند که یکدیگر را یاری دهند. (سوره اسراء، آیه ۸۸)

سخن پروردگارت بر تو مقرر شد که جهنم را از جن و انس انباشته می کنیم.

(سوره هود، آیه ۱۱۹)

ای گروه جنیان و آدمیان، اگر می توانید که از قطر آسمان و زمین بگذرید، بیرون روید ولی بیرون نتوانیدرفت مگر با قدرتی. (سوره

الرحمن، آیه ۳۳)

مرحوم شیخ مفید در کتاب «ارشاد» آورده است: «در آثاری از ابن عباس نقل شده: زمانی که پیامبر اسلام (ص) به قصد جنگ با

قبیله بنی مصطلق از مدینه خارج شد، هنگام شب به دره وحشتناک و صعب العبوری رسید. اواخر شب جبرئیل بر آن حضرت نازل شد و

خبر داد که طایفه ای از جن در وسط دره جمع شده و قصد مکر و شر و آزار و اذیت شما و اصحابتان را دارند». (ارشاد ص ۳۹۹)

از حضرت امام صادق (ع) روایت شده: روزی حضرت رسول (ص) نشسته بود، مردی به خدمتشان رسید که بلندی قامتش مثل درخت

خرما بود. سلام کرد، حضرت جواب داد و سپس فرمود: «خودش و کلامش شبیه جن است». سپس به او فرمود: کیستی؟ عرض کرد:

من هام، پسر هیم، فرزند لاتیس، پسر ابلیس هستم (بحار الانوار ص ۸۳)

بانو حکیمه دختر امام کاظم (ع) گوید: «برادرم امام رضا (ع) را دیدم که جلو در اتاقی با کسی صحبت می کرد در حالی که تنها بود،

عرض کردم: با چه کسی سخن می گویید؟ فرمودند: فردی از جن آمده تا مسائلی بپرسد و از چیزهایی شکایت کند»

علامه طباطبائی (ره) می فرمودند: «روزی آقای بحرینی که یکی از افراد معروف و مشهور در احضار جن و از متیحرین در علم ابجد و حساب مربعات بود در مجلس ماضور یافت، چادری آوردنده، دو طرفش را به دست من داد و دو طرف دیگر را به دستهای خود گرفت. این چادر به فاصله دو وجب از زمین فاصله داشت. در این حال جنیان را حاضر کرد، صدای غلغله و همه‌مه شدیدی از زیر چادر برخاست. چادر به شدت تکان می خورد چنان که نزدیک بود از دست ما خارج شود. من محاکم نگهوداشته بودم، آدمکهایی به قامت دو وجب در زیر چادر بودند و بسیار ازدحام کرده و تکان می خوردند و رفت و آمد داشتند، من با کمال فراست متوجه بودم این صحنه، چشم بندی و صحنه سازی نبوده و صد درصد وقوع امر خارجی بوده است» (رجایی، تهرانی جن و شیطان ص ۴۷) اینها شمه ای بود از آیات قرآن کریم و احادیث و روایات که هر گونه شک و شبیه ای را در وجود واقعیت جن به یقین تبدیل می سازد.

جن چگونه موجودی است؟

به واقع جن چگونه موجودی است و آیا می توان توسط علوم پیشرفته امروزی آن را اثبات کرد؟ جن در لغت به معنای مستور و پوشیده است همان طور که بچه در رحم و پنهان از چشم ما را «جنین» گویند و جنت اشاره به باغی است که درختان آن مانع از به چشم آمدن زمینش می گردد. و شاید علت شک و تردید در وجود جن نیز همان مستور و پنهان بودنش از انتظار و حس بشری است، که علت آن در ذات خلقش نهفته است. قرآن کریم خلقت جن را چنین بیان می دارد:

و جان (که در بعضی از متون اسلامی آمده است، جان پدر جن است همان طور که آدم، پدر انسان) را پیشتر، از آتش زهراگین آفریدیم. (سوره حجر، آیه ۲۷)

خدا انسان را از گل خشک شده ای چون خاک سفال آفرید و جنیان را از شعله ای بی دود. (سوره الرحمن، آیه ۱۴ و ۱۵) مرا از آتش خلق کردی و او (انسان) را از گل آفریدی.

از این آیات در می یابیم که جن، آتش است و انسان از جنس خاک، و این چنین دریافت می شود که جنیان قبل از انسان خلق شده اند، و از آن جایی که هر دو از ماده آفریده شده اند پس مادی هستند، ولی دو تفاوت اساسی آنها را از سایر موجودات متمایز می سازد: ۱- می توانند خود را به هر شکل و قیافه ای درآورند (آکام المرجان) (به استثنای پیامبران و ائمه معصوم و بنا به برخی روایات حتی احدی از شیعیان).

۲- از چشم موجودات دیگر پنهانند. ملاصدرا پنهان و آشکار شدن جن را با هوا قیاس می کند و این طور عنوان می دارد: «بدن های لطیف آنها در الطاف و نرمی متوسط بوده و از این رو آماده جدایی و یا گردآمدن هستند، چون گرد هم آیند قوام آنها بهتر گشته و مشاهده می گردند و چون جدا گردند قوامشان نازک و جسمشان لطیف می شود و از دیده پنهان می مانند، مانند هوا که وقتی ذرا تشن گرد هم می آیند غلیظ می شود و به صورت ابر در می آید و وقتی ذرات از هم جدامی شوند لطیف شده و دیده نمی شوند.» (ملاصدرا، مفاتیح الغیب)

همین ذات وجودی جنیان به آنها این امکان را می دهد که خود را به هر شکلی و با هر حجمی درآورند، چه به اندازه سرسوزن و چه در اندازه اتفاقی بزرگ. آنها به واسطه همین ویژگی، بعد زمان برایشان معنا ندارد، و مسافتی را که بشر مدت‌ها باید آن را طی کند، در لحظه ای می پیمایند و اعمالی را که از توان انسان خارج است آنها به راحتی قادر به انجامش هستند. عمدۀ ترین علت شک و تردید در وجود آنان هم همین پنهان بودن از چشم انسانهاست، که البته از نظر علمی هم توجیه پذیر است. چرا که در جهان هستی چیزهای زیادی وجود دارد که به چشم ما قابل رویت نیستند ولی قدرتشان از نظر جسمی از انسان به مراتب بیشتر است، مثل الکترونها، امواج الکتریسیته، نورهای ماورای بخشش، اشعه ایکس، باکتریها و ویروسها، آمیب‌ها، جانداران تک سلولی و از همه مهمتر ذات اقدس الهی که دیده نمی شود ولی کدام عقل سليمی می تواند آن را انکار کند؟ بنابراین صرف این که با حواس خود قادر نیستم آنان را درک کنیم، دلیل بر نبودن آنها نیست.

آیا جن ها برتر از انسانند؟

همه ما واژه «از ما بهتران» را به کرات شنیده ایم. این واژه در فرهنگ عامیانه ما اغلب برای جن به کار می رود ولی آیا واقعاً این چنین است؟ آیا جن موجودی برتر از انسان است؟ خداوند در قرآن کریم می فرماید:

«و ما فرزندان آدم را بر بسیاری از مخلوقات خود برتری و فضیلت کامل بخشدیدیم.» (سوره اسراء، آیه ۷۰)

و همچنین واجب شدن سجده شیطان و فرشتگان بر انسان نیز، خود دلیلی برای برتر بودن نوع انسان است در پیشگاه خداوند. یک انسان کامل بر همه موجودات برتری دارد و حتی بعضی از انسانها که راه برقراری ارتباط با جنیان را می دانند (مدیومها) می توانند بر آنها تسلط یابند. باز به قرآن کریم استناد می کنیم که می گوید:

«از پریان بودند که به فرمان پروردگارش برایش کار می کردند و هر که از آنان از فرمان سرمی پیچید به او عذاب آتش سوزان را می چشاندیم. برای وی هر چه می خواست از بنایان بلند و تنديسهها و کاسه‌هایی چون حوض و دیگهای محکم می ساختند.»

(سوره سباء، آیه ۱۲ و ۱۳)

اگر چه قرآن کریم در مورد تسلط بر جن فقط از حضرت سلیمان یاد کرده است ولی در بسیاری از کشورها و حتی در کشور خودمان هم نمونه های زیادی دیده شده که اشخاصی با عنوان جن گیر و یا احضارکنندگان ارواح توانسته‌اند از آنها بهره گیرند، که البته در مبحثی جدا به آن خواهیم پرداخت. در هر حال باید دانست که در پیشگاه خداوند انسان، اشرف مخلوقات است و یک انسان کامل و مومن بر همه خلائق برتری دارد.

حیات و زیستن جن بر روی زمین چگونه است

بنا بر آیه کریمه قرآن: این موجود عجیب پیش از آفرینش انسان، خلق شده است.

(سوره حجر، آیه ۳۷)

جنیان از شعله های آتش آفریده شده اند. (سوره الرحمن، آیه ۱۴)

جنیان چون انسانها دسته دسته به دنیا آمده اند، تا زمان مرگ زندگی کرده و بعد به جهان آخرت خواهند رفت. (سروره فصلت، آیه ۲۵)
آنها نیز نر و ماده دارند. (سوره جن، آیه ۶)

آن ها نیز تمایلات نفسانی دارند. (سوره الرحمن، آیه ۵۶)

تعداد جنیان بیش از آدمیان است. (سوره انعام، آیه ۱۲۸)

همان طور که پیش از این گفته شد، جن موجودی است مادی که از آتش خلق شده است. از آنجایی که ماده است، بنابراین حیات دارد و از آنجایی که دارای حیات است و طبق آیات الهی زاد و ولد می کند پس نر و ماده دارد، خواب و خوراک دارد و پایان زندگی اش با مرگ توانم است و باز بنا بر آیات کریمه، زندگی پس از مرگ نیز خواهد داشت که در مبحث دیگری به آن خواهیم پرداخت.

تغذیه جنیان

از آنجا که هر موجودی برای ادامه حیات خود احتیاج به تغذیه و خوراک دارد جنیان نیز به طور قطع از چیزهایی تغذیه می کنند. چنان که «ابن بابویه» نقل کرده است: «گروهی از طایفه جن خدمت پیامبر اکرم (ص) شرفیاب شدند و عرض کردند: ای رسول خدا چیزی برای خوردن به ماعطا فرما، حضرت هم استخوان و بازمانده غذا را به آنها عطا کردد.»

(وسایل الشیعه، جلد ۱، ص ۲۵۲)

و نیز امام صادق (ع) می فرماید: «استخوان و ضایعات غذای جنیان است.»

(وسایل الشیعه)

سخن گفتن جنیان

فطرت انسان به گونه‌ای است که او را محتاج به سخن گفتن و ارتباط برقرار کردن با همنوعان خود ساخته است. از طرفی اصوات در حیوانات هم به طریق علمی و هم تجربی ثابت شده و همچنین در قرآن و روایات ذکر شده که بعضی از پیامبران (مانند حضرت نوح و سلیمان) زبان حیوانات را دانسته و می‌توانستند با آنها سخن گویند، در جنیان نیز به همین گونه است، از آنجایی که جنیان نیز مادی هستند و زندگی اجتماعی آنها ایجاب می‌کند که با یکدیگر سخن بگویند، پس به طور قطع و یقین آنها اصواتی برای انتقال مفاهیم به یکدیگر دارند ولی در فهم ما نیست.

البته کسانی می‌توانند به طریقی حرفهای آنها را دریابند و با آنها سخن گویند؛ چنانکه حضرت رسول و برخی از امامان با آنها صحبت می‌کردند و افرادی بنا بر تواناییهای خاصی می‌توانند با آنها ارتباط برقرار کنند. (ارتباط دهنگان یا جن‌گیران)

از امام صادق (ع) نقل شده است: «روزی امیرالمؤمنین (ع) در کوفه بر فراز منبر مشغول خطبه بود که ناگهان اژدهایی در حالی که به شدت به طرف مردم می‌دوید و آنها از او می‌گریختند پدیدار شد. حضرت فرمود: «راه را برای او باز کنید.» اژدها جلو آمد و از منبر بالا رفت و پاهای حضرت (ع) را بوسید و خود را به پاهای مبارک حضرت مالید و سه بار دمید، سپس پایین آمد و رفت و حضرت خطبه را ادامه داد. وقتی مردم توضیح خواستند ایشان فرمود: او مردی از جن بود که می‌گفت: فرزندش را یکی از انصار به نام جابر بن سمیع، بدون این که به او آزاری رسانده باشد با سنگ کشته است و اکنون خون فرزندش را می‌طلبید.» (بحارالانوار، ص ۱۷۲)

قابل ذکر است، دری که اژدها از آن وارد و خارج شده بود به «باب الشعبان» (در باب اژدها) مشهور شد. پس از شهادت امیرالمؤمنین (ع)، معاویه که نمی‌خواست ذکری از فضایل آن حضرت گفته شود دستور داد فیلی آوردن و به آن در بستند. آنقدر فیل را در آنجا نگاه داشت تا به باب الفیل مشهور شد و هم اکنون نیز، «باب الفیل» (در باب الفیل) نامیده می‌شود. (بحارالانوار، ص ۱۷۱)

مکان جنیان

از آنجایی که نوع خلقت جنیان با انسانها و حیوانات متفاوت است، واضح است که مکان زندگی آنها نیز متناسب با نوع خلقت آنها باشد، ولی آن مکانها کجاست. در بین عوام شایع است که زیرزمینها، جاهای تاریک و مرطوب مانند حمامها، چاهها و عمق جنگلها جایگاه جنیان است. اما بررسی‌ها حاکی از آن است که قطعاً آنها در جایی زندگی می‌کنند که از انسانها به دور باشند. در روایتی از امام صادق (ع) نقل شده که: «در وادی شقره (بیابانی که رنگ خاکش سرخ مایل به زرد است) نمازنخوان، زیرا در آن جا منازل جن است.» (وسائل الشیعه، ص ۴۵۲)

قابل ذکر است یکی از معروفترین مساجد مکه با نام «مسجد الجن» در غرب شهر مکه محل نزول جنیان در مکه است و مستحب است حاجیان در آن مسجد رفته و دو رکعت نماز به جا آورند.

آنچه مسلم است این است که بنابر ذات وجودی جنیان آنها نیز مانند انسان دارای غریزه جنسی بوده و توالد و تناسل دارند و لازمه ادامه و بقای نسلشان آمیزش جنس مونث و مذکور است، اما این سوال که آیا آنها هم مانند انسانها و یا سایر جانداران با عمل لقا و تشکیل نطفه تولد می‌یابند، چیزی نیست که از کلام خداوند بتوان استنباط کرد ولی ابن عربی در فتوحات گفته است: «تناسل بشر به القای آب نطفه در رحم است و تناسل جن به القای هوا در رحم اثنی (جنس ماده) می‌باشد». (جن و شیطان ص ۵۷) روایتی است از بخشی از وصیت حضرت رسول (ص) به امیرالمؤمنین (ع) که فرمود: «ای علی، در شب اول، وسط و آخر ماه آمیزش ممکن و... همانا جنیان در این سه شب به پیش زنان خویش (برای مقاومت) می‌روند». (وسائل الشیعه، ص ۹۱) در آیه‌ای برای وصف حوریان بهشتی آمده است: «حوریان بهشتی را قبل از شوهرانشان، نه آدمی و نه جن دست زده است». (سوره الرحمن، آیه ۵۶ و ۷۴)

خواب جنیان

«الله خدایی است که هیچ خدایی جز او نیست. زنده و پاینده است. نه خواب سبک او را در بر می‌گیرد و نه خواب سنگین». (سوره بقره، آیه ۲۵۵)

از حضرت صادق (ع) روایت است که می‌فرمایند: «به غیر از خداوند متعال همه خواب دارند، حتی فرشتگان». (میزان الحكمه، ص ۲۵) و حدیثی است از رسول خدا(ص) که می‌فرمایند: «خواب به چهار گونه است، پیامبران به پشت می‌خوابند، مومین به دست راست، کافرین و منافقین به دست چپ و شیاطین به رو می‌خوابند». (شیخ حر عاملی، ص ۱۰۶۷) آنچه از این مطالب می‌توان دریافت این است که به غیر از ذات اقدس الهی همه موجودات دارای خواب هستند.

مرگ جنیان

جنیان نیز مانند هر جانداری همان طور که دارای حیات هستند مرگ هم شامل حالشان می‌شود. چنان که در قرآن کریم آمده: «و بر آنها (خطا کاران) نیز همانند پیشینیانشان از جن و انس عذاب مقرر شد». (سوره فصلت، آیه ۲۵) «به میان امتهایی که پیش از شما بوده اند، از جن و انس در آتش داخل شوید».

(سوره اعراف، آیه ۳۸)

از این آیات چنین برمی‌آید که نه تنها آنها هم مانند انسان مرگ دارند، بلکه مانند انسان از عقوبات خدا بر حذر نیستند. تکالیف جنیان در مقابل ذات پروردگار

همان طور که در مباحثت قبل گفتیم، انسان فرشته و جن سه موجودی هستند که بنابر مصلحت خداوند خلق شده اند و هدف از آفرینش آنها نیز عبادت پروردگار است. چنان که در قرآن کریم آمده است: «جن و انس را جز برای پرستش خود نیافریده ام».

(سوره ذاریات، آیه ۵۶)

ناصر خسرو نیز این طور می‌سراید:

داخل اندر دعوت او جن و انس تا قیامت امتش هر نوع و جنس

جن نیز مانند انسان مختار است و حق انتخاب دارد و مانند ما در اجرای قوانین دینی مکلف است، چگونگی عبادت و اجرای احکام در میان آنها، مشخص نیست ولی آنچه مسلم است، این است که پیامبرانی که برای هدایت مخلوق برگزیده شده اند، جنیان را نیز هدایتگرند.

چنان که علامه طباطبائی (ره) فرمودند: «اتفاقاً در این باره از خود جنیان هم سوال شده که آیا پیغمبر شما از جنس خود شماست؟ در پاسخ گفته اند: «پیامبران ما انسانند و اینک ما به رسالت حضرت ختمی مرتب ایمان آورده ایم و او را آخرین پیامبر می‌دانیم». جن و شیطان از بسیاری از آیات، روایات و احادیث نیز اینطور استنباط می‌شود که بعضی از جنیان کافر و بعضی مسلمانند و حتی قبل از ظهور اسلام برخی از آنها یهودی بوده اند که بعد از اسلام به پیشگاه حضرت محمد(ص) آمده و مسلمان شده اند، و برای آنها عقوبی همانند عقوبت انسانها در نظر گرفته می‌شود.

در قرآن آمده است: «بعضی از ما مسلمانند و بعضی از حق دور و آنان که اسلام آورده اندر جست و جوی راه راست بوده‌اند، اما آنان که از حق دورند هیزم جهنم خواهند بود و اگر بر طریق راست پایداری کنند، از آبی فراوان سیرابشان کنیم».

(سوره جن، آیه ۱۴، ۱۵ و ۱۶)

از آیه این چنین برمی‌آید که جنها همانند انسان به گونه‌های مختلفند، بعضی کافر و بعضی فاسق و ظالم البته برخی نیز نیکوکار و صالح بوده و دارای عقاید مختلف و ادیان مختلف هستند.

در سوره احقاف آمده است که: «حضرت رسول (ص) پس از آن که از مکه به طایف رفت تا مردم را به سوی اسلام دعوت کند، کسی به دعوت او پاسخ مثبت نداد، در بازگشت به محلی رسید که آن را «وادی جن» می‌گفتند، شب را در آنجا ماند و به تلاوت آیات الهی مشغول شد، در آن هنگام گروهی از جنیان صدای صوت آن حضرت را شنیدند، پس از آنکه رسول اکرم (ص) از تلاوت فراغت یافت، جنیان به سوی قوم برگشتند و این طور مشاهدات خود را بازگو کردند: «ای قوم، کتابی را شنیدیم که بعد از موسی نازل شده و تصدیق

کننده مطالب آن است و به حق و راستی هدایت می‌کند».

(سوره احقاف، آیه ۲۹ و ۳۰)

و روایت است که حتی برخی از جنیان از گروه شیعیان می‌باشند از آن جمله روایتی است که از ابوحمزه ثمالی نقل‌ده: «روزی جهت شرفیابی به حضور امام باقر (ع) اجازه خواستم، گفتند که عده‌ای خدمت آن حضرت هستند، لذا اندکی صبر کردم تا آنها خارج شوند. پس کسانی خارج شدند که آنها را نمی‌شناختم و غریب به نظرم آمدند. چون اجازه شرفیابی گرفتم، داخل شدم و به حضرت عرض کردم، فدایت شوم، الان زمان حکومت بنی امية است و شمشیرهای آنها خونریز می‌باشد. امام فرمود: ای ابا حمزه! اینان گروهی از شیعیان، از طایفه «جن» بودند و آمده بودند تا از مسائل دینی خود سؤال کنند». (جن و شیطان، ص ۶۵)

[آیا فرشتگان و شیاطین از تبار جنیانند؟](#)

همان طور که گفته شد بنا بر قرآن کریم سه موجود انسان، فرشته و جن دارای عقل شعورند و بنا بر مصلحت خداوند در صحنه گیتی ظاهر شدند و نامی از شیطان به طور مستقل به میان آورده نشده است. بنابراین شیطان یا باید از جنس فرشته باشد و یا از جنس جن. بهتر است باز از قرآن کریم مدد بگیریم:

«آن گاه که به فرشتگان گفتیم تا آدم را سجده کنید، همه جز ابلیس که از جن بود و از فرمان پروردگارش سربرتافت سجده کردند». (سوره کهف، آیه ۵۰)

همچنین خداوند در قرآن کریم فرشتگان را معصوم و مبرا از خطأ و گناه دانسته: «فرشتگان هرگز نافرمانی خدا را نمی‌کنند و همان کاری را می‌کنند که به آن مامور شده اند». (سوره تحریم، آیه ۶)

و بنا به روایتی از رسول خدا(ص): «فرشتگان از نور آفریده شده اند».

بنابراین ابلیس که بزرگترین خطأ را در درگاه خداوند مرتکب شده هرگز نمی‌تواند از جنس فرشته باشد. (اگر چه با همه این مستندات هنوز در بین علمای اسلامی در نوع خلقت ذاتی شیطان اختلاف نظر وجود دارد.)

[روحانیت کدامند و چه تفاوتی با جن دارند؟](#)

مطالعات بر روی آثار بشر بدوى از قبیل نقاشی‌ها و کنده کاریهای غارها نشان می‌دهد که انسان از ابتدای آفرینش وجود موجوداتی غیر از خود را در محیط پیرامونش حس کرده است. موجوداتی که ترس، وحشت و حتی نوعی پرستش و کرنش را در آنها ایجاد می‌کرده است. پس از اختراع زبان و خط، هر قوم و قبیله‌ای نامی برآنان گذارند و برای ارتباط یا دفع آنان آدابی را برای خود قائل

شدن و این آداب نسل به نسل تداوم یافت چنان که امروز هنوز در افريقا رسومی با همان روش سنتی برای ارتباط با اين موجودات و يا دفع آنان صورت می گيرد.

به عنوان مثال در آيین مسيحيت، جن گيري يك سابقه ديرينه دارد که اغلب کشيش ها اقدام به آن می کنند و در واقع معتقدند که شيطان در قالب جسم فردی رسوخ می کند. البته تقریباً به غير از مسلمانان همگی این موجودات را ارواح شریر می نامند و برای دفع شر آنان اعتقادات مخصوص به خود دارند. مثلاً برعکس از اروپاییان امروزی بر مبنای يك تفکرستی وقتی در خیابان راه می روند دستهای خود را تکان می دهند تا از ارواح شریر دور بمانند و يا در روز معینی از سال مراسمی بربا می کنند که در آن عده ای بسیار از مردم لباسی شبیه به لباس اتاق عمل می پوشند، بوقی دردست می گیرند و در آن می دمند. اما بنا بر اعتقادات مسلمانان تنها موجودات ماوراء الطبيعه فرشته ها و جن ها هستند و روح انسان وقتی کاملاً از بدن انسان خارج شود، نه تنها قدرتی ندارد بلکه انسان هم نمی تواند هیچ گونه تسلطی بر آن داشته باشد، مگر به خواست خداوند.

در کتاب «ارتباط با ارواح» این طور آمده: «تسلط ارواح عقب مانده بر انسانها را در اصطلاح عاميانه «جن زدگی» می گويند که در واقع به همان مفهوم افسون و تسخیر است. ما استفاده از اين اصطلاحات را به دو علت صلاح نمی دانيم؛ اول اين که، جن واژه ای است مخصوص موجودات هوشمند که بطبق روايتى عاميانه معمولاً برای ايجاد شر خلق گشته اند، و همواره محکوم به بدی کردن می باشند حال آنکه هیچ موجودی به خاطر بدی کردن آفریده نمی شود، مشیت پروردگار چنان است که راه تکامل و تعالی همواره به روی تمام موجودات هوشمند باز باشد. دوم اين که اصطلاح «جن زدگی» غالباً بدين معنی به کار می رود که جسم شخص جن زده را يك جن دیگر و یا روح متصرف شود. یعنی در واقع دو نوع سکونت در قالب يك بدن و اين فقط يك نوع استثناست نه يك تصرف یا دشمنی و آزار، بدين جهت واژه جن زدگی به مفهوم عاميانه آن برای ما قابل قبول نیست.»

آنچه از اين متون و بسیاری از متون دیگر بر می آيد این است که واژه «جن» در فرهنگ های دیگر نیز وجود دارد ولی عموماً آن را شيطان و یا ارواح شریر می نامند. در حالی که ما مسلمانان معتقديم که در میان جنیان، جن صالح و نیکوکار نیز وجود دارد. اسماعیل حسین زاده سرابی در کتاب «سیمای جن» این طور می نویسد: «سالها پیش در مشهد مسئله احضار روح غوغایی عجیب به راه انداخته بود تا این که دو نفر از علمای معتبر مشهد خواستار شرکت در آن مجلس شدند و پس از حضور، از نزدیک جریان حرکت میز را مشاهده کردند. در جلسه دیگر یکی از آن دو درخواست کرد که میز (مقصود میز مخصوص احضار روح است که روی آن همه حرفها نوشته شده و جنها توسط اشاره ای میز را تکان می دهند تا روی حرف مورد نظر باشند) را بگردانند، این عالم چون دارای علوم و معنویت خاصی بود و راه مکالمه صحیح با موجودات نامرئی را بلد بود، گرداننده میز را به اسمایی که حضرت سلیمان (ع) می دانست و با

آن اسماء جنیان را مسخر کرده بود، قسم داده و پرسیده بود: شما روح انسان هستید یا موجودی دیگر؟ و شروع به خواندن حروف الفبا کرده در نهایت این جمله‌ها حاصل شد:

«من جن هستم». زمردیان نیز در کتاب «شیطان کیست» می‌گوید: «مدمتهاست (ارتباط گیرندگان با روح) با وسیله‌های گوناگون با جن تماس می‌گیرند... البته جن خود را به آنها با نام روح یکی از افراد معرفی می‌کند و آنها بر این باورند که با روح آدمی تماس گرفته اند، در حالی که اغلب تماس آنها با جن و شیطان است.»

آیا جن علم غیب دارد

قابلیت‌های موجود در جن که ناشی از نوع خلقتش می‌باشد (مانند پنهان بودن از چشم، طی مسافت کردن و غیره) این تصور را در ذهن انسانها ایجاد می‌کند که این موجودات از عالم غیب آگاهند. البته بسیاری از ارتباط برقرارکنندگان آگاهانه به قصد سوءاستفاده و فریب مردم و یا ناآگاهانه به این باورها دامن زده اند، ولی حقیقت آن است که آگاه به غیب می‌باشد و لاغیر، چنان‌چه می‌فرماید:

«خداوند دانای غیب است و غیب خود را بر هیچ کس آشکار نمی‌سازد، مگر بر آن پیامبری که از او خشنود باشد». و البته بسیار دیده شده در جریان همین احضار روح که ما آن را احضار جن می‌دانیم، جنیان توانسته اند پاسخ‌های درست و مناسبی را ارائه دهند که آن را نباید ناشی از علم غیب آنان دانست، زیرا جنها از آنجایی که به راحتی می‌توانند طی طریق کنند، می‌توانند از همنوعان خود که در جریان ماجرا قرار دارند پاسخ را جویان شده و به شخص رابط اطلاع دهند و یا از امکانات دیگری استفاده کنند که ما از آن بی‌خبریم. به هر حال علم غیب چه برای انسان و چه برای جن منتفی است مگر برای عده‌ای خاص که از طرف خداوند این توانایی برایشان ممکن می‌شود.

تکشاخ

تکشاخ موجودی افسانه‌ای است با هیکلی شبیه به اسب ولی لاغرتر از آن که یک شاخ - معمولاً مارپیچ - از پیشانی‌اش روییده. دربارهٔ نحوهٔ پیدایش این موجود افسانه‌ای فرضیات متفاوتی وجود دارد. اولین اشارات به چنین موجودی حدود ۲۵۰۰ سال قبل در آثار تاریخ طبیعی در یونان باستان پیدا می‌شود. در حال حاضر تکشاخ در افسانه‌هایی از مناطق مختلف جهان حضور دارد. می‌گویند فقط زنان باکره می‌توانند تکشاخ را رام کنند.

گرگمرد

گرگمرد موجودی افسانه‌ای و از خرافات مردم اروپا است. گرگمرد انسانی است که شب‌هایی که ماه کامل است (ماه شب چهارده) به صورت گرگ درمی‌آید. چنین شخصی یا از راه بکار بردن افسون و جادو و یا در پی طلسمن شدن از سوی کس دیگر تبدیل به گرگمرد می‌شود. ساده‌ترین راه برخene شدن و بستن کمربندی از جنس پوست گرگ، و یا پوشیدن پوست کامل حیوان است. اگر یک گرگمرد طوری کسی را گاز بگیرد که بzacش وارد جریان خون شخص شود، قربانی هم به گرگمرد تبدیل می‌شود. اصطلاح دیگری که در این رابطه بکار می‌رود اصطلاح گرگدیسی و گرگینه است.

گرگدیسی

گرگدیسی به توانایی انسان در تبدیل شدن به گرگ که در باورهای خرافی عوام یا افسانه‌های اروپایی میسر پنداشته می‌شود می‌گویند.

زیلانت

نام موجودی تخیلی در فرهنگ عوام تاتار و روس است.

در این باور، زیلانت ماری بالدار و موجودی بین اژدها و خزنه افسانه‌ای، ویورن (wyvern) است. زیلانت در افسانه‌های مربوط به بنیادگذاری شهر قازان، پایتخت تاتارستان، ذکر شده و از سال ۱۷۳۰ میلادی نشان و نماد شهر قازان است. روس‌ها این موجود را زیلانت می‌نامند که از واژه تاتاری یلان (yılan) به معنی مار گرفته شده ولی خود تاتارها برای نامیدن آن از واژه فارسی اژدها استفاده می‌کنند. بنا بر باور عامیانه تاتاری هر ماری که سنش از صد سال بگذرد اژدها می‌شود.

خونآشام

در افسانه‌ها و خرافات مردم اروپا، خونآشام جنازه‌ای زنده است که شب‌ها از گور بیرون آمده و برای تغذیه خود از خون مردم می‌مکد. در این تخیلات، خونآشام‌ها دندان‌های نیش‌بلندی دارند که با آن‌ها از گردن زندگان خون می‌مکند، و معمولاً دارای قدرت‌های فوق بشری از جمله زندگی جاوید هستند. در داستان‌های زیادی خونآشام‌ها مردم را به بردگی می‌کشند و خود آنها را نیز به خون آشام تبدیل می‌کنند. رسم بر این است که برای دور کردن خون آشام‌ها طلسمن‌های ویژه‌ای استفاده شود. برای کشتن او باید سرش را از تن جدا کرد و میخی بلند را به قلب او فرو کرد. خونآشام‌ها از عقاید خرافی به ادبیات کلاسیک و مدرن جهان وارد شده‌اند و امروزه کتابها و فیلم‌های فروانی با داستانهای متفاوت در مورد آنها ساخته می‌شود. مشهورترین شخصیت خونآشام در عرصه ادبیات، دراکولا نام دارد که زاده ذهن برام استوکر نویسنده بریتانیایی است.

